

Antidogma - Trump: a rendszer bumerángja 2.

2016 december 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Amint azt a mostani elnökválasztás is nyilvánvalóvá tette, a Clintonné által képviselt birodalmi Amerika választási erejét egy elég masszív csoport alkotja

, amely a Wall Street szövetségeseként felesküdött a globalizációra, és rendelkezésére áll egy zsoldos választói réteg: a faji-etnikai és szexuális kisebbségek. A demokrata párt a kisebbségek és a nagyt?ke, a néger rapper és Soros György véd- és dacszövetsége. Ezzel együtt azok a négerek és latinók, akik a demokratákra szavaznak, a saját gazdasági érdekeik ellen szavaznak. Láthatóan ugyanis nincsenek tisztában vele, hogy azokat támogatják, akik tönkreteszik ?ket. Az Obama–Yellen–Clintonné klikk alatt a leggazdagabbak 0,1 százalékának akkora a vagyona, mint a legszegényebbek kilenctizedének együttvéve.

Kérdés – és igencsak kérdéses –, hogy Trumpnak lesz-e elég bátorsága, akarata és intelligenciája, hogy kipurgálja a neokon mételyt, amely évtizedek óta beszivárgott az amerikai adminisztrációba. Lesz-e ereje szembeszállni a kongresszussal és a rendkívül ellenséges médiával? Netán naivan azt reméli, hogy nem fogják felhasználni hatalmukat, pénzüket és befolyásukat az elnöksége elszabotálására? Nem tudom. Senki sem tudja. Valójában nem Trump személye a fontos, hanem az általa megtestesített jelenség, amely – akárcsak néhány hónappal korábban a Brexit, de még annál is nagyobb er?vel – látványosan jelzi a populizmus ellenállhatatlan el?retörését világszerte.

Választásával az amerikai nép egy gigantikus „közép? ujjat” mutatott a médiának, egyszer s mindenkorra lerombolva a birodalmi propagandagépezet hitelességét. Ez volt a fajtudatos amerikai fehérek utóvédharca, és noha mindenki – els?sorban is saját maguk – legnagyobb meglepetésére most még gy?zni tudtak, a gy?zelmük már csak pirruszi lehetett. Trumppal vagy nélküle – a fehér Amerikának menthetetlenül vége: a demográfiai kocka el van vetve.

Kiderülhet persze, hogy Trump, aki milliárdosként maga is az oligarchia terméke és az „egy százalék” része, valójában csak egy nagy átverés, a rendszer megtévesztése. Én a magam részér?l szkeptikus vagyok vele kapcsolatban. Valószín?nek tartom, hogy nem lesz benne elég bátorság a neokonok megfékezésére, és inkább igyekszik majd lekenyerezni ?ket. Ez esetben viszont ?k fogják köt?fékre venni ?t. Miközben ugyanis a kormányok 4-8 évenként váltakoztak, a háttérben a „mély állam” és az USA kül- és belpolitikája lényegében konstans maradt a második világháború óta. Trumpnak csak akkor lesz esélye a politikai túlélésre, ha nemcsak kormány-, hanem rezsimváltást is megvalósít. Ennek azonban igen csekély a valószín?sége.

Ízelít?képpen az elnöksége során ránk váró kiábrándulásból, gy?zelmi beszédében „?szinte” köszönetet mondott Clintonnénak az országnak tett szolgálataiért, amelyekért szerinte minden amerikainak hálásnak kell lennie neki, miután hónapokon keresztül használta demokrata riválisa nevének említésekor a „crooked” (tisztességtelen, csalárd, elvetemült, aljas jelentés?) szót állandó díszít? jelz?ként, s?t az egyik televíziós vitájuk során azzal is megfenyegette, hogy megválasztása esetén börtönbe juttatja a korrupciós ügyei miatt, korábban pedig azon poénkodott, hogy „aki nem képes kielégíteni a férjét, az nem nem fogja tudni kielégíteni a nemzetét sem” (a Bill Clinton elnökségét megrázó Monica Lewinsky-afférra célozva).

Éppen ezért Trump gy?zelme metafizikai síkon sokkal jelent?sebb, mint fizikai valójában, mert még ha csalódást is fog okozni, ami borítékolható, akkor is megrendítette a birodalmi oligarchia legy?zhetetlenségének mítoszát. A trumpizmus kiszabadult a palackból, és a nyomában sok kicsi Trump születhet világszerte. Maga az illlúzió, amelyet mint rendszeren kívülálló, rendszer-nonkonform figura keltett, sokkal veszélyesebb lehet a rendszer számára, mint az esetleges tettei. Az Occupy Wall Street mozgalomnak nem sikerült semmi kézzelfogható eredményt elérnie, de a t?le származó „az egy százalék kormánya” (government by the one percent) fogalom beépült a köztudatba, és közvetlen csapást mért az USA egész társadalmi-politikai berendezkedésének hitelességére és törvényességére, amely távolról sem demokrácia, hanem valójában plutokrácia, és ezt ma már többé-kevésbé mindenki elismeri.

Amerikában a szupergazdagok egy százaléka nemcsak a vállalatokat ellen?rzi, hanem a kormányt is. „A kongresszus tagjainak 40 százaléka, a szenátorok többsége (a százból 54) és az utolsó négy elnök közül három milliomos volt, és az egyetlen, aki nem volt az, Bill Clinton, most már szintén az…” (Masao Suzuki, Who are the one percent?, fightbacknews.org, 2011. október 16.).

Ráadásul Trump megválasztása bebizonyította, hogy az amerikai sajtó teljesen elkurvult (az angol városi szlengben használt „presstitute” (press + prostitute) kifejezés jól tükrözi a folyamat lényegét), és hogy az amerikaiak többsége gy?löli a vezet? osztályát. Ez egy újabb közvetlen csapás az egész társadalmi-politikai rendszer hitelességére és törvényességére. Így az amerikai birodalom alapító mítoszai egymás után

összeomlanak, és ami marad, az valójában egyfajta sajátos demokratúra, amely csak er?szakkal tartható fenn. Szolzsenyicin szerint a rendszerek jellegét mutató skála egyik szélén azok vannak, amelyek tekintélyét a hatalmuk adja, a másikon pedig azok, amelyek hatalmát a tekintélyük biztosítja. Az USA esetében immáron világosan látható, hogy a rezsimnek nincs más tekintélye, mint a hatalma, és ez egyszerre teszi törvénytelenné és életképtelenné.

Akár tudomásul veszi az amerikai establishment, akár nem, a világbirodalmának mindenképpen leáldozott. Clintonnéval egy Titanic-típusú tagadás folyt volna egészen az utolsó pillanatig, amely minden valószín?ség szerint egy nukleáris gombafelh? formájában érkezett volna Washington fölé. Trumpra most történelmi feladat hárul, mert az USA maradék hatalmát arra használhatja, hogy a lehet? legjobb feltételeket alkudja ki számára a globális visszavonuláshoz, elhárítva az amerikai nép és az emberiség feje fölül az atomapokalipszis rémét. Talán még nem kés?.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló